Ч. 50. Пятниця 17 (4) марта 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З Ради державної. — Президент Юст о ситуациї на Угорщині. — На Креті ворушить ся. — Подїї в Росиї і російско-японьска війна.

В доповненю вістий з послїдного засїданя палати послів дня 11 с. м., на котрім вела ся нарада над установленем комісиї для розслїдженя угорскої справи, подаємо ще промови слїдуючих бесїдників: Пос. Лєхер доказував, що єсть обовязком правительства посередничити в переговорах корони з представителями Угорщини. Президент міністрів др. Ґавч не згадав в своїй проґрамовій бесїдї анї словом, чи єсть за, чи против роздїлу з Угорщиною. Остаточно репрезентация народів сама мусить подумати о собі і вже в теперішній порі переговорів Угорщини з короною повинна виразно зазначити своє становище. — Посол Шипфер доказував, що дуалїзм не приніс нїчого доброго державі. Теперішні відносини не дадуть ся удержати, а правно-державні відносини до Угорщини мусять бути змінені, але й державне становище монархії мусить бути забезпечене. — Пос. Барайтер заявив, що Всенїмцї суть за персональною униєю при повній самостійности і независимости обох держав, за утворенем двох самостійних армій під одною верховною командою і за знесенем Делеґаций та спільних мінїстерств. Остаточно перервано дискусию і відложено до слїдуючого засїданя, котре відбуде ся в пятницю.

Президент угорскої палати послів Юст виголосив оногди перед своїми виборцями в містї Мако бесїду, в котрій пояснив теперішне положенє на Угорщинї. Він вказав насамперед на то, що супротив 170 членів партиї независимости стоїть 283 послів, котрі держать ся угоди з 1867 р. і длятого партия независимости не може вповнї перевести своєї проґрами і мусить вибирати одно з двох: або жадати переведеня своєї проґрами без зміни і не брати нїякої участи в правительстві, або яко члени коалїциї старати ся утворити такі основи, на котрих можна би поставити независимість Угорщини. То вимагало би пять лїт часу. Дальше сказав Юст, що він в засадї єсть за загальним правом голосованя, але лиш для тих, що вірно стоять при Угорщинї. Що до економічних справ то він за тим, щоби Угорщину відорвати зовсїм від економічної звязи з Австриєю. На то годять ся всї сполучені партиї і они не підпирали би правительства, котре би тому противило ся. Войскова проґрама жадає національних хоругов і відзнак та мадярскої команди. В справі внутрішної адмінїстрациї домагає ся партия независимости парляментарної реформи, але що до сего то в сполучених партиях нема повної згоди, але можна би довести до такого подїлу округів виборчих, котрий забезпечив би партиї независимости більшість. Коли же би коалїция не прийшла до власти і мали ще раз відбути ся вибори, то певно, що гроші і баґнети грали би тодї найбільшу ролю; але тодї й борба розпочалась би на ново.

Крета знов дає знати о собі. Опозиция — як доносить „Polit. Korresp.“ — зачинає знов чимраз острійше виступати вже не лиш против дотеперішної реформи, але й против начального комісаря кн. Юрия грецкого, котрий стратив дуже на своїй популярности внаслїдок всїляких заряджень, як н. пр. обмеженя свободи праси та й внаслїдок того, що против публичного мнїня не хоче розстати ся зі своїм дорадником Пападіямантопульосом, котрого нарід ненавидить. Дня 2 цьвітня мають відбути ся вибори а рух виборчий вже в повнім розгарі. Всї партиї однодушно вставили до своєї проґрами: ревізию конституциї, реорґанїзацию фінансів і вернене назад тих прав, які обмежив начальний комісар. Партиї опозицийні домагають ся ще крім того прилученя Крети до Грециї.

29)

Морскі розбишаки.

(З анґлїйского — Клєрка Руселя).

(Дальше).

XXI.

Б о р б а.

Далеко, на краю овиду заяснїла біла точка; глядячі крізь дальновид пересьвідчили ся, що то було вітрило на човнї. Під ними видко було над водою довгий край човна і ряд людских голов.

— То велике човно з „Квін!“ — крикнув Митьюс голосом, з котрого можна було пізнати єго внутрішне збентеженє. — Хоч як мало єго видко над водою, то однако я пізнаю єго!

— Менї здаєть ся, що ваша правда — сказав Больдок відкладаючи на бік скло. — Ми вже недалеко острова Галльоран; коли човно вчера відплило від острова на північ, то ми мусїли єго стрітити. Однако помимо всього ту стрічу можна назвати для нас щасливою і ми мусимо доказати, що заслужили на таку прихильність судьби. Позволите, що я обійму команду барки?

— Очивидно, пане капітане — відповів офіцир кланяючись. — То розуміє ся само з себе. Розпоряджайте мною і тим кораблем цїлком до вподоби.

— Добре. Насамперед мусимо заосмотрити ся оружием. Дайте сиґнал Гардї'ому, аби задержав ся, але прошу вас, скоро. Коли тамто човно пізнає, що то „Квін“ — а пізнає без сумнїву вскорі по вітрилах — і коли до того ще здогадає ся, що ми пливемо в товаристві бриґа, то утече, а тодї зловити єго прийшлось би нам не так легко.

На заднїй жерди появила ся мала фляґа. Гардї зрозумів сиґнал і сейчас велїв задержати ся. Бриґ застановив свій хід і ждав, аж барка наближить ся.

— Пане Гардї — крикнув командант до свого офіцира. — Хочу заполювати на он-то човно. Пришлїть менї сюди на поклад барки скриню з оружием і муніцию!

— Добре, пане капітане — відповів Гардї.

— Нехай до човна всяде шістьох людий; трех з них задержу я тут — звучав дальший приказ Больдока. — Коли я страчу ся вам з очий, то пливіть просто до Галльоран і дожидайте мене там.

— Добре, пане капітане! — крикнув офіцир і на покладї бриґа всьо живо заворушило ся.

Командант приступив до панни Манзель, положив нїжно руку на єї плечи і сказав, обертаючись до неї і до Митьюса: — Мусимо ужити воєнного підступу. Скоро будемо мати оружиє на кораблі, поплиemo просто до човна. Стюббінс мусить заманити розбишаків сюди на поклад оповіданем, якого я єго научу. Ви, пане Митюс і мої люди, з вимком Віллїяма і Гаррі'ого, скриєте ся, доки аж всї драбуги не опинять ся на покладї. Тодї всї разом нападуть на них на мій сиґнал.

— А коли би они не хотїли вийти на поклад? — замітив Митьюс.

— Тодї ужиємо инших способів — відповів командант з тим легковаженєм в голосї, яке офіцир королївскої маринарки відчуває в такій хвили супротив моряка з купецкого корабля, особливо коли той ставить непотрібні питаня.

Взяв руку з плечий молодої дами і кивнув на підофіцира Стюббінса, аби прийшов до него. Коли єго научив, покликав моряків Віллїяма і Гарріого на горішний поклад, аби й їм вбити в память, що мають робити.

— Ви зрозуміли мене? — закінчив своє поученє.

— Зрозуміли, пане капітане — сказав Данець.

— Але й ми одержимо оружиє? — питав осторожний Віллїям.

— Очивидно — сказав командант.

Між тим приплило човно бриґа з оружием; Гардї крім муніциї додав ще шаблї і ножі. Трех людий вернуло назад човном на поклад „Веллєслея“, котрий не здержуючись поплив просто до острова Галльоран.

Тимчасом велике човно плило остро своєю дорогою на північ. Єго залога не мала з собою нїяких дальновидів і Больдок знав о тім, бо всї скла, які належали до барки, лишили ся на єї покладї. Длятого не могли они пізнати барки скорше, аж доки она не підплила цїлком близько, так що єї вільним оком можна було розріжнити.

Найважнїйшою вістию з Росиї то вість про постанову царя вести війну дальше. Поправдї сказавши нема в тім нїчого анї дивного анї незвичайного, бо трудно преці припускати, щоби так велика держава як Росия відразу скапітулювала перед Японією, хочби й по такій поражці як під Мукденом. Иньша річ чи дальше веденє війни направить всї ті шкоди і неудачі, яких наробила і до яких довела дотеперішна війна. Велику чотиристатисячну армію легко виставити на папери, але не так легко поставити єї на поли війни зовсїм готову до бою і заосмотрити у все то, чого їй потреба. Але то розважати то вже річ тих, що хотять війни, а ширший сьвіт інтересує лиш факт, що війна має ся вести дальше.

Париска часопись Echo de Paris одержала з Петербурга вість, що вже постановлено змобілїзувати цїлу армію росийску, а цар мав вже навіть підписати дотичний указ. Мають бути змобілїзовані: 14 корпус в Київі, 15 корпус в Варшаві, дві дивизиї ґвардийскої піхоти в Петербурзї, 3 дивизиї ґвардийскої піхоти у Варшаві і 2 дивизиї ґвардийскої кавалериї в Петербурзї. Мобілїзацию корпуса ґренадирів в Москві вже заряджено. Загалом мають змобілїзувати 400.000 людий. Начальну команду армії на поли війни має одержати вел. кн. Николай Николаєвич; шефом єго штабу має стати теперішний мінїстер війни Сахаров, а начальну команду армії в Росиї обійме вел. кн. Володимир.

На поли війни настала від недїлї застоя. Японцї послїдною битвою і погонию за Росиянами занадто змучені, щоби могли вести борбу дальше; але здає ся, що не довго будуть спочивати, бо маючи значну перевагу і побитого перед собою неприятеля схотять певно використати ситуацию і длятого можна сподївати ся нової битви під Тєлїном. Ґен. Куропаткінови удало ся щасливо зібрати 160.000 мужа своєї розбитої армії під Тєлїном, але стан єї має бути дуже лихий. Всї корпуси помішані з собою і не можна завести ладу. Страшні відносини мали настати в Харбінї, де тисячі ранених лежать по приватних домах майже без всякої помочи. Брак шпиталїв, брак лїкарів і служби шпитальної, брак і лїків та средств антисептичних. На двірци лежать погибші, ранені і умираючі.

Кореспондент бюра Райтера при армії ґенерала Курокого доносить, що край переповнений голодуючими і знеохоченими Росиянами, котрі піддають ся властям японьским. Більша часть заграничних відпоручників войскових при армії ґенер. Куропаткіна, між тими один анґлїйский і два американьскї офіцири попались під Мукденом в руки Японцїв. З Парижа доносять, що часопись „Le Journal" дістала від свого кореспондента Нандо з Ніючвану телеґраму, в котрій він доносить, що під Мукденом дістав ся в неволю японьску. Японцї обходять ся з ним дуже чемно і небавком пустять єго на волю.

Новинки.

Львів, дня 16-го марта 1905.

— Іспити зрілости в середних школах. Письменні іспити зрілости у всїх середних школах почнуть ся дня 8 мая 1905, а в Кракові 9 мая. Устні іспити зрілости почнуть ся в ґімназиях: в Бохни 23 мая, Бродах 3 липня, Бережанах 3 липня, Бучачи 12 липня, Бонковичах під Хировом 29 мая, Дрогобичи 5 червня, Ярославі 22 мая, Яслї 22 мая, в I. ґімн. в Коломиї 25 червня, а в рускій ґімн. в Коломиї 19 червня, в Кракові: в ґімн. сьв. Анни для мужчин 19 мая, для женщин 5 червня, в ґімн. сьв. Яцка 2 червня, в III. ґімн. 13 червня, в IV. ґімн. 13 червня, у Львові: в рускій ґімн. 22 мая, в нїмецкій ґімн. для мужчин 23 червня, а для женщин 1 липня, в ґімн. Франц Йосифа для мужчин 13 червня, а для женщин 26 червня, в IV. ґімн. 31 мая, в V. ґімн. 23 червня, в VI. ґімн. 22 мая, в Новім Санчи 19 мая, в Подгуржи 22 мая, в I. ґімн. в Перемишли 13 червня, а в рускій 16 червня, в I. ґімн. в Ряшеві 2 червня, а в II. ґімн. 23 мая, в Самборі 3 липня, в Сяноцї 22 мая, в Станиславові 8 червня, в Стрию 13 червня, в I. ґімн. в Тернополи 2 червня, в I. ґімн. в Тарнові 5 червня, в Вадовицях 2 червня, а в Золочеві 23 червня; в реальних школах: в Ярославі 23 мая, в I. реальній школї в Кракові 13 червня, а в II. реальній школї 6 червня, в I. реальній школї у Львові 23 мая, а в II. реальній школї 29 мая, в Станиславові 3 червня, в Тернополи 3 липня, а в Тарнові 19 червня.

— Поновленє пашпортової візи. Знесений від довшого часу примус обовязуючий росийских підданих при вїздї до Австриї візувати пашпорти в австрийских консулятах, власти привернули назад. За причину подають величезний наплив росийских дезертирів. Від часу виповідженя росийско-японьскої війни перейшло австрийску границю 37.000 войскових дезертирів з Росиї, між ними 31.00 жидів. Через границю в Бродах перейшло при кінци лютого с. р. 1000 дезертирів, з котрих частина виїхала до Америки. В Бродах находить ся 600 дезертирів.

— Звичайні загальні збори „Краєвого товариства кредитового урядників і сьвящеників", стов. зареєстрованого з обмеженою у Львові, відбудуть ся в середу дня 29-го н. ст. марта 1905 о годинї 5-ій по полудни в льокали товариства (Львів, ул. Руска ч. 3 I. пов.) з отсим порядком дневним: 1. Відчитанє і принятє протоколу з попередних загальних зборів. 2. Звіт дирекциї за рік адмін. 1904. 3. Звіт комісиї ревізийної. 4. Внесеня ради надз. що-до роздїлу чистого зиску. 5. Вибір 6-ох членів Ради надз. на місце уступаючих: Ярослава Ільницкого, Тита Ревакович, д-ра Теофіля Кормоша, Василя Угрина, Ілиї Кокорудза і о. Корнила Слюзара. 6. Вибір 3 членів комісиї ревізийної і одного заступника (§ 38 статута). 7. Затвердженє вибраного Радою одного члена дирекциї. — Коли би в означенім часї не зібралось потрібне до комплету число членів, відбудуть ся того самого дня в тім самім льокали і з тим самим дневним порядком о годинї 6-ій вечером другі збори, котрих рішеня будуть право-

---

Отворено скриню з оружием і роздано єго між людий.

— Крім Гаррі'ого і Вілляма не сьміє менї нїхто з вас показувати ся на покладї — сказав Больдок до зібраної на долїшнім покладї залоги. — Всї скриєте ся в своїй каютї з паном Митьюсом і випадете звідтам аж на мій зазив. Але тодї живо до роботи, а коли би злодїї не хотїли піддати ся, бийте їх з всїх сил, навіть хоч би мали ви їх поубивати. Хоч коли би обійшло ся без розливу крови, то тим лїпше, бо менї зависить на тім, аби цїлу ту чесну компанїю доставити живцем до Сїдне. Чи зрозуміли мене всї?

— Всї, пане капітане! — залунало голосно хором довкола.

З припоясаною шаблею і з набитим пістолєтом в кишени займив командант становище на горїшнім покладї, полишаючи Митьюсови надзір над прочими людьми. Панна Манзель стояла побіч підофіцира Стюббінса, котрий крізь скло глядів на далеке вітрило.

— Я начислив шістьох людий в човнї — сказав Стюббінс.

Больдок взяв дальновид.

— Шістьох людий, добре кажете — притакнув відтак по хвилевім мовчаню. — Золота не мають з собою, тому човно не глубоко занурене; отже оно лишило ся під дозором трех прочих на острові, а тих шістьох вибрало ся, аби зловити який корабель. Скажений, очайдушний нарід! Цїлком так як старинні морскі розбишаки!

Головний поклад був тепер цїлком порожний, лише Вілліям і Гаррі блукали по середині великого покладу, дожидаючи приказу капітана.

— А тепер скорше наперед! — крикнув той по хвили. — Пливім до них, але они не сьміють нїкого більше бачити, як лиш вас, Стюббінса і керманича.

Корабель пустив ся повним ходом в сторону човна.

— Серце моє — відозвав ся тепер капітан з любовію до молодої женщини, що виждала з тревогою будучих подій — моє серце солодке — Стюббінс нащурив уши і видивив ся з зачудованєм — будь дуже осторожна і не показуй ся скорше, аж доки ми не покінчимо з тою шайкою. Марґарето, чиж не дивно зложило ся — додав — що прийшло до того через тебе, про котру та розбійнича шайка гадає, що ти лежиш на днї моря.

Она поглянула на него вогкими очима і нїмо кивнула головою; а він взяв єї нїжно за руку і повів єї сходами на долину. Відтак вернув і задержав ся в каютовій криши. Звідси міг незамічений, крізь дальновид слїдити за рухами човна та придивити ся єго залозї. Розбишаки пізнали вже барку, що видко було з їх поведеня.

Човном, до котрого між тим наблизила ся барка на одну морску милю, кермував високий, струнккий чоловік з великим вусом. Зараз побіч него сидїв правдивий велитан. Панна Манзель описувала командантови вигляд поодиноких членів шайки часто і дуже подрібно. — „Той великий то Девенїр" — сказав він до себе, глядячи крізь скло. — „А той при кермі не може бути нїхто иншиий як хиба Тролльоп". — Так само скоро пізнав чорного, попурого Кольдвеля, дальше Вестона, Генкі'го і Шаннона.

— Керма на долину, Стюббінс — сказав по довшім мовчаню, коли човно так близько вже підплило, що можна єго було досягнути кулею. — Драбуги хотять знов барку відобрати. Коли тепер розумно і хитро справите ся, то зловимо ту голоту, не проливаючи каплї крови.

Він зійшов по сходах на долину, перейшов через сальон аж до дверий, куди виходило ся на головний поклад; тут задержав ся укритий за стїною.

Стюббінс повернув вітрило, так що барка задержала ся. Бриґ був вже тодї далеко від неї.

Шістьох розбишаків в човнї спустили своє вітрило і стояли всї в ряді один побіч другого та прислонюючи очи руками, приглядали ся барцї з найбільшою увагою.

— Біжіть на перед корабля, Віллям і Гаррі — крикнув Больдок до обох моряків — але не дайте ся зловити, коли они будуть вас випитувати.

Моряки послухали. Ледве побачили їх ті з човна, почали на них кликати.

— Гаррі, Данець, гаго! — загремів сильний голос Девенїра. — Ми вже перед годиною пізнали в тім корабли нашу барку. Чи филї зірвали вас з якора?

— Так, пане — відповів Гаррі, махаючи своєю шапкою.

— Що то за люди на заднім покладї?

— Два моряки, яких нам дало до помочи он-то рибацке судно.

— Не обріхуйте нас! — крикнув Кольдвель хрипким голосом — тамтой бриґ то не рибацке судно!

— Гей, човно, гаго! — крикнув тепер Стюббінс з горїшного покладу. — Тамтой бриґ то рибацке судно; підпливіть близше під барку, то я вам докажу. Довідаєте ся, як оно називає ся, як називає ся єго капітан, а як вас то цікавить, то скажу вам також, кілько оно везе трану!

— Е, всьо то можна легко видумати — відповів Девенїр. — Чи крім вас чотирох є ще хто на корабли?

— Ходіть близше, аби можна з вами лїпше поговорити — сказав Стюббінс. — Я гадав, що ви розбитки і тому плив до вас, аби вам подати поміч.

Розбишаки коротко нарадили ся, відтак Вестон і Шаннон взяли весла і приплили поволи човном близше корабля, так що обі сторони могли вигідно розмавляти.

сильні без огляду на число присутних членів (§ 36 статута). — Львів дня 14 марта 1905. – *Ярослав Ільницкий*, президент. *Ілько Ярємкевич*, секретар.

— **Сьмілий дезертир.** До хати Йосифа Червця, господаря в Вульці, львівского повіта, увійшов вчера рано, коли господар був ще в постели, якийсь вояк і заки господар вспів отямити ся, що то значить, здоймив з себе горішну часть войскового мундура і кинув на крісло, а натомість одів ся в плащ господаря і вийшов. З картки пришитої до мундура показує ся, що той вояк називає ся імовірно Юрко Гушулей, що служив при 15 полку піхоти і здезертирував. Мундур, т. є. блюзу, камізольку і шапку зложив Червець в львівскій поліциї.

— **Земля на продаж.** Коло місточка Коропець є на продаж 20 господарств з будинками і садами. Ціна за морґ 1.000 до 1.200 К близько міста, по 400 до 800 К у віддаленю 2-ох клм. від міста, а по 300 до 350 К за морґ у віддаленю 4 до 6 клм. від міста. Близші поясненя дасть Дмитро Галущак в Коропци (почта в місци, зел. стация Нижнів).

— **Утеча урядника.** Володислав Кучковский, рахунковий урядник львівского маґістрату утік зі Львова і пропав без вісти. Причиною утечі були довги і дефравдация, якої допустив ся на шкоду маґістрату, побравши 3811 корон за міске дешеве паливо. Квоти тої Кучковский не віддав до каси.

— **Самоубийства.** Вчера вдчером відобрав собі жите вистрілом з револьвера слухач I. року фільософії в львівскім університеті Дионизий Мазуркевич. Причиною самоубийства була нещастна любов. Мазуркевич був сиротою, удержував ся сам і палежав до найпильнійших учеників. — Дня 12 с. м. відобрав собі жите в Дрогобичи вистрілом з револьвера тамошний адвокат др. М. Пахтман. Причиною самоубийства були невідрадні фінансові відносини в наслідок страт, які він потерпів на копальних нафти.

— **Пожар.** В Куткорі, золочівского повіта, знищив огонь в ночи на понеділок два господарства. Уціліли лиш хати. На місце пожару прибув місцевий парох о. Евг. Монцибович і під єго проводом удало ся спасти ті дві хати, а тим самим майже половину села і двір. Шкода виносить 1800 кор. а лише одно господарство було обезпечене. Причина пожару незвістна.

— **Земля на продаж.** В селї Горуцку, дрогобицкого повіта, єсть на продаж ґрунтова реальність, що складає ся з 15 морґів ґрунту, а то: 10 морґів орного поля і 5 морґів луки, в добрім положеню, з німецкою будівлею, при котрій находить ся праса нової системи до робленя олію і кузьня разом зі знарядами. Вартість цілої реальности 16.000 корон. Близшу відомість подасть Ю. Ваґеман в Горуцку, почта Мединиці.

Телеґрами.

Відень 16 марта. Вчера вечером повторили ся демонстрациї помічників столярских в кількох улицях пятої части міста званої Марґаретен. Демонстранти обкинули поліцию камінем і вибили вікна в помешканях кількох майстрів. А по 4 годинах удало ся зробити порядок. Арештовано 22 осіб.

Петербург 16 марта. „Köln. Ztg.“ доносить з Петербурга, що в Царскім Селї відбула ся нарада коронна, в котрій крім ґен. Драґомірова взяли участь також ґенерали Ґродеков і Сухомлінов а мабуть також і Алексеїв. Постановлено, щоби дальшим веденєм війни в Манджуриї заняли ся Ґродеков і Сухомлінов.

Петербург 16 марта. Ґен. Драґоміров оголосив в „Разведчіку“ (фахова войскова часопись) статю, в котрій цілу вину за послідну поражку Росиян приписує ґен. Куропаткінови, котрий яко міністер війни повинен був знати, що Росия не була зовсім приготовлена до війни. (Драґоміров єсть отвертим ворогом ґен. Куропаткіна і з тим не таїть ся. Куропаткін міг знати, що Росия не приготовлена, але єму казали вести війну так само, як казали посилати Штакельберга під Вафанку, як казали ставати до битви під Ляояном, а тепер до битви під Мукденом, хоч він ще в пору хотів уступити. — *Ред.*)

Льондон 16 марта. До Daily Telegr. доносять з Токіо під датою 14 с. м.: Войска що пустились в погоню за Росиянами знаходять ся тепер на 5 миль (анґ.) від Тєліна. Кілька важних позиций на полудне від того міста є в руках Японців. Сподівають ся скоро занятя Тєліна.

Льондон 16 марта. До Morning Post доносять з Шанґаю: Розійшла ся тут чутка, що Японці обсадили вже Тєлін. Японьскі пушки облогові наробили страшенного спустошеня в рядах Росиян, що пустились до відвороту. Часть російскої армії старає ся тепер дістати ся до Кіріна.

Токіо 16 марта. (Бюро Райтера). Правительство казало приготовити кватири для 43.000 Росиян, взятих в неволю в битві під Мукденом. Мають они бути розміщені в 20 ґарнізонових містах Японії.

Ростов (над Доном) 16 марта. Тутешні міщани стараються о позволенє їм на скликанє в марті або цьвітни з'їзду старост міщаньских в цїли нарады над конечними реформами міскої самоуправи.

Петербург 16 марта. „Нов. Время“ доносить, що представителї земств ріжних ґуберній, зібрані в Москві, вислали до міністра справ внутрішних просьбу, щоби запросив представителїв земств до участи в працях комісиї, маючої за задачу виконанє рескрипту з дня 3 марта.

— Чи той бриґ не хотів вам дати більше людий крім тих двох? — спитав Тролльоп стоячих на переді корабля моряків. — Коли то рибацке судно, то мусить мати досить людий на покладі.

— Той всьо вам розкаже — відповів Гаррі, показуючи на задний поклад.

— Той бриґ називає ся „Хороша Марі“, походить з Гуль і вже шістнайцять місяців є на ловах — почав Стюббінс своє оповіданє і коли так стояв оперши ся недбало рукою о пардуну, одітий в старий бавовняний кафтан, в широкі синї зношені штани, в затовщеним, сивім повстяним капелюсї на голові, міг дуже добре подавати на старого, досьвідного рибака. — Капітан Буттон, що є комендантом нашого корабля, не міг дати більше людий лише двох, але що бачив ваше човно, то гадав, що я найду між вами людий потрібних до обслуги барки. „Квін“ то хороше і цінне судно і має цілий набір вовни; оплатить ся завезти єї до найблизшої пристани.

— Як довго ви на покладі? — крикнув Кольдвель.

— Майже три години. Чи то скринка з секстантом, там на задї у вашім човнї? Коли ви маєте з собою такий інструмент, то мусить між вами бути якийсь учений моряк і —

Він перервав і удав немов би нагле зродило ся у него якесь підозрінє.

— Але до чорта, хто і що ви за люди? — промовив відтак зміненим голосом. — Де ви були на покладі? Ви виглядаєте менї на подорожних. Я хотів би щось близше почути, заки возьму на свій корабель.

Але то противило ся вже намірам коменданта. Тому висунув ся він з своєї криївки і схилений побіг скоро на перед корабля, даючи морякам знаки, аби удавали, що не бачать єго. Гаррі підійшов немов би нехотячи аж на сам перед корабля, аби почути, чого комендант хоче.

— Уважай, Гаррі! — шепнув Больдок, червоний на лици і задиханий. — Кричи до човна, що я буду говорити.

Данець незамітно слухав, відтак приложив долонї до уст.

— Ми ще не мали часу оповісти рибакови, що тут стало ся на корабли — кричав до розбишаків. — Він нічого не знає; але коли хочете, то я підуду до него і розповім єму.

Ті слова спонукали розбишаків до скорого рішеня. Они поговорили між собою кілька слів, посмотрили свої револьвери і Вестон та Шаннонількома сильними ударами весел причалили до барки. Між тим Больдок з витягненою шаблею сховав ся в каюті моряків, де Митьюс ждав на ворога разом з своїми людьми.

— Що? — крикнув Сюббінс до розбишаків. — Хочете вийти на поклад не сказавши, хто ви?

— Сейчас довідаєте ся! — крикнув Девенїр своїм громовим голосом. — Наперед, Вестон і Шаннон!

В однїй хвили всї шість кинули ся до гори і опинили ся на покладї.

Але заки ще могли прийти до себе і розглянути ся, вибіг комендант з каюти.

— Наперед, пане Митьюс! — крикнув. — Гурра, хлопцї! Беріть їх!

— Зрада! — скричав Генкі, витягаючи револьвер.

— Оружиє з рук! — крикнув Больдок до розбишаків. — Піддайте ся! Ми не хочемо вашої крови!

З тими словами скочив до Кольдвеля. Замість відповіди всї шість вистрілили з своїх револьверів до наступаючих моряків.

(Дальше буде).

Курс львівский.

Дня 15-го марта 1905.	Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	545·—	555·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зеліз. Львів-Чернів.-Яси	589·—	595·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	320·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	111·25	—·—
Банку гіпот 4½%	101·50	—·—
4½% листи застав. Банку краєв.	101·80	—·—
4% листи застав. Банку краєв. .	99·50	100·20
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	99·70	100·40
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·80	100·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	102·80	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	101·50	102·20
Зеліз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	99·50	100·—
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·90	100·60
„ м. Львова 4% по 200 кор.	97·50	—·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	87·—	93·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	58·—	60·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	38·—	41·—
Італїяньс. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	65·—	69·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	24·80	26·80
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·26	11·40
Рубель паперовий	2·53	2·54
100 марок німецких	117·—	111.50
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).